

1. nap

2012. március 16. péntek

Korán reggel gyülekezett a csapat a Lovassy előtt. Tamás bácsi segítségével a bőröndök hamar a csomagtartóba kerültek. Gyors búcsúzkodás után negyed 6-kor indultunk útnak. Kis pihenőkkel és Tamás bácsi biztos vezetésével a tervezett 13 órára Passauba értünk a Römerplatz-ra. Izgalmak közepette várakoztunk cserediákjainkra, akik a tanítás után igyekeznek elénk. Kis idő elteltével (a csomagokat a buszban hagyva) sétáltunk át a városházához. Ott a város polgármestere szívélyes köszöntőjét hallgattuk meg, amiben Passau történelméről, gazdaságáról, társadalmi helyzetéről is szó esett. A beszéd után egy kis uzsonnával láttak minket vendégül. Nemsokára a legtöbb diák találkozhatott vendéglátó családjával. Ezután szabadprogram következett. A legtöbben sétára indultunk a városba, majd az Inn partján pihentünk. Az este családi körökben telt, majd a fáradt utazók aludni tértek.

Tóth Rebeka 9.b

2. nap

2012. március 17. szombat

A Dóm téren találkoztunk 9 órakor. Mindenki elmesélte az első nap élményeit majd külön idegenvezetés várta a német és a magyarok diákokat anyanyelvükön. Mi is meghallgattuk a dóm történetét, aztán csendben mindenki megtekintette a pompás épületet. Az oltár fölötti angyalok felső teste festve volt, de a lábuk szoborként volt kialakítva. Volt egy síró angyal is, amelyet mindenki szeretett volna elsőként megtalálni, ez végül Slajchó Leventének sikerült. Utunk a püspök régi és új rezidenciájához vezetett. Tiszteletünket leróttuk a Gizella-kápolnában, Kaiser Adrienn énekelt nekünk egy gyönyörű népdalt, ezután elhelyeztük koszorúnkat a királyné sírjánál. Ezt követően a kikötőhöz sétáltunk a Duna partján. A hajónk kívülről a nap sugaraitól ragyogott, belülről pedig a Swarovski- kristályoktól. A jó időre és az első tavaszi napsütésre való tekintettel a fedélzeten utaztunk. Gyönyörű kilátás nyílt az egész városra, és a Duna, az Inn, és az Ilz találkozására. Az egésznapos kirándulás után mindenkinek a fogadó család szervezett esti programot.

3. nap

2012. március 18. vasárnap

Ezen a napon mindenki a vendéglátó családjával kirándult a környékben – sokan sokfélét láttunk, volt kirándulás, családi program, születésnap party,...

Tag 4.

19. März 2012. Montag

Nach dem langen Sonntag ist uns schwer gefallen bei unseren Gastgebern aufzustehen. Um 8 haben wir uns im Gymnasium getroffen. Dann hat Herr Birner, der Schuldirektor die ungarische Gruppe kurz begrüßt. Anschließend haben wir mit unseren Gastgebern ein paar Stunden besucht. Das ist immer lustig, wenn wir an Stunden teilnehmen dürfen, so war es auch in den Sprachstunden. Man kann sich schon denken, dass dieser Vormittag schnell vergangen ist. Am Nachmittag hat auf uns eine Erfrischung im Erlebnisbad erwartet. Das Bad ist schön gebaut worden, mit vielen Becken und wir haben wirklich toll gebadet. Am Abend

war ein „Pokerabend“ bei einem von unseren Gastgebern veranstaltet. Dort hatten wir auch viel Spaß. Das war eigentlich unser Lieblingstag.

Péter Pintér 9.a

5. nap

2012. március 20. kedd

9 órakor ünnepi istentiszteleten vettünk részt a Leopoldinum 400 éves évfordulójának tiszteletére, amit az iskolához tartozó templomban celebráltak. A kórus az iskola tanulóiból állt, cserediákp partnereink is köztük voltak. A zene nagyon szép volt, de a hideg, amit a vastag falak még a télről őriztek, rontott az élményen. Az osztályok képviselői, a szülők plakátokat készítettek, és mindenki ezzel reprezentálta, pl. az iskolai összetartozást vagy a 400 éves hagyomány őrzését.

Ezt követően Fürstenauba utaztunk az ottani skanzenbe. Számos hangulatos, korhű házat látogattunk végig. Némelyik ház olyan volt, mintha összement volna valamitől: a plafon alacsony, a hálószobában a hitvesi ágy pedig egyetlen mai elkényelmesedett embernek lenne elég. A padlásra felérve egy a gerendára akasztott kenyértartót láttunk meg. Először senki sem gondolta volna, hogy az egy kenyértartó. Társaságában sok régi használati tárgy foglalt helyet. Az emberek már akkor is síeltek, de jórészt közlekedésre használták a faragott síléceket. Ezen a napon még mi is láttunk havat, és nem is keveset!

Este az Öregdiákok koncertje várt ránk a Városháza dísztermében. Nem tudtuk, milyen jellegű lesz a koncert - komolyzene, vagy könnyűzene, de a zongorákat, hegedűket látva eldőlt a kérdés. El kell ismernünk, hogy a zenészek bravúrosan játszottak, annak ellenére, hogy nem a mi stílusunk volt ez a zene, mégis nagy élmény volt ez az este.

Bertus Róbert 10.a és Slajchó Levente 9.c

6. nap

2012. március 21. csütörtök

Utolsó németországi napunkon a Münchentől északra eső Regensburgba látogattunk el. 9-kor gyülekeztünk a passzai vasútállomáson, ahol negyed órával később München felé robogott velünk a vonat. Egy plattlingi átszállóval és másfél órával később megérkeztünk a városba, ahol rögtön a dóm felé vettük az irányt. Egy hölgy vezetett minket végig a városon, természetesen németül (örömmel tapasztaltuk, hogy nagyon sokat megértettünk!). Elsőként a dómot mutatta be, ami gótikus stílusban épült. A főbejárat felőli oldalát rengeteg szobor díszíti, főleg szenteké. A mostani pápa is regensburgi, nemrégén látogatott vissza szülővárosába, tudtuk meg. Ezután besétáltunk a püspöki udvarba, ahol ma már csak egy étterem és egy iskola működik. Az udvarból jól látszik egy román stílusban épült torony, a mai napig ezen juttatják fel az építőanyagot egy-egy felújítás során. Egyik nagyra nőtt cserepartnerünk szemléltette a torony szerkezetét - ő maga játszotta el a tornyot :-). Az udvarból egy régi római kapun át jutottunk ki, ami még az itt állomásozó csapatok északi kapujaként szolgált. Lassacskán 2000 éves lesz. A Dunához értünk, ahol egy majd ezer éves kőhidat szemlélhettünk meg. A helyi legenda szerint a dóm és a híd építője fogadtak, melyikük készül el előbb a mesterművével. A híd építője szövetkezett az ördöggel, aki

cserébe három lelket kért. Meg is kapta: két tyúk és egy kutya lépett először a hídra, akiket azután az ördög lehúzott a vízbe. Bárki láthatja, ahogy a tyúkok csapkodnak a szárnyaikkal, ettől a hatalmas örvény a híd alatti folyószakaszon. A híd előtt egy ún. Sóházba is betértünk. Regensburgban annak idején egy főre évente 17 kg só jutott, ma már csak 4 kg. A majd tízemeletes ház on át lépcsőzve a vámkapu fogadott minket, ahol a hídról érkezőket vámozták. Következőként egy óriási freskót tekinthettünk meg – már a városba visszasétálva - egy ház falán! Dávid és Góliát vívja harcát egy klasszicista épületen. Regensburg belvárosa a mai napig megőrizte szépségét, mentes a "modern műremekektől". Az akkori olaszországi kalmárok házaiban, amik tornyokra hasonlítanak és a hangulatos kis utcákban, a borostyánnal befuttatott házakban még ma is sokan laknak. Szűk kis sikátorokon keresztül jutottunk a Városháza elé, ahol az idegenvezető elbúcsúzott, mi pedig sétáltunk még a vonat indulásáig. Mint megtapasztaltuk, Regensburg - bármily öreg-nagyon modern! Lépten-nyomon kávéházak és üzletek, persze egybeolvasztva a jelent és a múltat. 4 órakor indultunk vissza Passaubába. Fél hatkor búcsúztunk el egymástól a passauai vasútállomáson, de nem sokáig – a többség közös búcsúesten vett részt. Mindenki vegyes érzelmek kavartak, hiszen már nagyon megszerettünk itt, de haza is vágyódtunk...

7.nap

2012. március 22. csütörtök

Nehéz volt búcsút venni cserediák-partnereinktől. Mielőtt hazafelé vettük volna az irányt, betértünk egy boltba, hogy ajándékokat vásároljunk, ugyanis erre nem volt időnk. A kísérő tanáraink a passauai héten szerzett ismeretekből kvízzjátékot szerveztek nekünk, és a helyes választ adókat édességgel díjazták. Útközben több alkalommal is tartottunk pihenőket. Épségben hazaértünk és örömmel gondoltunk vissza múlt heti élményeinkre.

Neumann Péter 9.b